

Opmerkingen bij NLB 786

Over de melodie:

- Gecomponeerd (als ik mij goed herinner) rond het jaar 2001 ten behoeve van de liedbundel en gelijknamige CD met kerkliederen van Ria Borkent 'Zing met de hemelboden'.
- De melodie is nadrukkelijk ingebed in de meegecomponeerde harmonie, en kan hiervan niet worden losgezien. De – zonder mijn medeweten en toestemming gemaakte – driestemmige koorzetting van Christiaan Winter bij dit lied slaat de plank dan ook volkomen mis.* Men gebruikte voor dit lied mijn eigen orgelzetting in de begeleidingsbundel.

Over mijn melodieën in het algemeen:

Ik schreef vele kerkliedmelodieën, die enerzijds wortelen in de brede protestantse gemeentezangtraditie (psalmen, *Liedboek voor de Kerken*) en anderzijds Engels geïnspireerd zijn. Mijn melodieën hebben doorgaans een vloeiend/stromend karakter, zijn vaak specifiek harmonisch gekleurd (de harmonie is meegecomponeerd en is een onlosmakelijk onderdeel van de melodie), zijn geënt op het klassieke kerklied maar daarbinnen laagdrempelig: ze zijn voor de 'gemiddelde' gemeente eenvoudig aan te leren / te zingen.

De tekst:

De redactie van het NLB heeft het 4^e vers van dit lied onbegrijpelijkerwijs weggelaten. Dat luidt:

In geven en ontvangen
is ons de Heer nabij.
Van hand tot hand geeft Hij
de zorg die wij verlangen.
Nu loven wij U, Here,
die onze handen vult
met lijden en geduld;
Gij brengt uw werk tot ere.

In deze laatste strofe wordt op verschillende manieren teruggegrepen op strofe 1. Het 'Wij zingen God ter ere' wordt in 4 'Gij brengt uw werk tot ere'; 'en weet wat wij ontberen' wordt in 4 'die onze handen vult'; 'genegen / te zorgen voor elkaar' wordt in 4 'Van hand tot hand geeft Hij de zorg die wij verlangen'. In 1 wordt gesteld dat wij 'goedheid en zegen' zien als gave van God, maar in 4 wordt gesteld dat ook 'lijden en geduld' geschenken van Hem zijn. In vers 1 wordt alles vanuit ons perspectief beschreven, en vers 4 wordt God centraal gesteld als degene die geeft.

Na het 'algemener' vers 1, zijn de verzen 2 en 3 een toespitsing van verlies ('ontberen') en winst ('zegen') op de ouderen binnen de gemeente. Vers 4 maakt de beweging weer terug naar de gehele gemeente. Niet alleen is het vierde vers dan een verdieping van vers 1, maar ook vormen de verzen 1 en 4 de 'omarmende' haken waarbinnen de aangeduide 'kwalen' van de verzen 2 en 3 (verlies van geheugen en taal, van gezondheid en vitaliteit) hun inbedding krijgen. Met die verzen 1 en 4 om de verzen 2 en 3 heen, is het alsof de gehele gemeente rondom de ouderen/bejaarden/dementen gaat staan, waarmee dit een inclusief lied is. Nu strofe 4 is weggelaten, is het lied exclusief geworden, gereduceerd tot een lied over en voor bejaarden.

- Aangevuld met strofe 4 is dit een geschikt lied voor momenten van gedenken zoals oudejaarsavond of laatste zondag kerkelijk jaar.

- De volledige versie van dit lied is behalve in 'Zing met de hemelboden' ook te vinden in mijn eigen liedbundel 'Gij die ons zingen doet' (2012).

* Harmen Trimp in *EREdienst*, jrg. 41 nr. 5 (september 2014): 'De koorzetting van Winter bij het lied van Dirk Zwart 'Wij zingen God ter ere' (Lied 786) is erg gewoontjes en past niet bij de kleurrijke melodie, bijvoorbeeld de harmonische wending in de vijfde regel is door Dirk Zwart zelf in diens begeleidingsbundel bij de gezangen uit het Gereformeerd Kerkboek veel beter en spannender geharmoniseerd dan in de driestemmige koorzetting van Winter.'